

143. ՄԱՐԹԻՆ ԹԵՎ ՏՎՈՂԸ ԿՆԵԳՅՆ Ա

Մին թաքավերն շորերը փոխում ա, տոնա կյամ ուրան երգչիրը վերն շոռ կյամ, տըեսնա հի՞նչ կա, հինչ չի կա: Քյիննամ ա տըեսնում մին քըղաքում մըեծ շենք ըն շինհում, շըտերեն նհետ մին մարթ պար կյալավ պեն ընելիա: Քար ար պիցըրցնում՝ պար կյալավ ար անում, ցեխ ար կրում՝ պար կյալավ, դում ար կրում՝ պար կյալավ: Հինչ վերն անում ար, լոխ պար կյալավ: Թաքավերնը հըրցըփորց ա անում, ասում ըն էն մըեծ-մըեծ քարերը վերն շորս-հենգյ հոթի բիրնդի կարել շըն պիցըրցենն, ինքյը մենակ ա պիցըրցընում, տա ուրան հնարը չի, ուրան կնգանը հնարն ա, կնեգյն ա, վերն տրան թև ա տամ, օզում ա թա թուլի էտ թաքավերնը մտկումն ասում ա փուրցըլական ըմ, տըեսնամ դո՛ւզ ը՞ն ասում, թա՛ չէ: Քյիննամ ա մին պըռավու սուվըրցնում, թա քյինն էտ կնգանն ասե թաքավերնը քեզ օզում ա: Պառավը քյիննամ ա ասում, էտ կնեգյն առաշ շեմուլում ա անում, մինգյել տըեսնում, վերն թաքավերեն ըսածան տոնա կյալը տիժմը ա, ասում ա՝ պա հի՞նչ մհանա քցիմ: Թաքավերնը պըռավեն անավ էտ կնգանը փապարում ա, թա սուտըսոտ հիվընդաց, տըեղըտ մըտե, հտեան կըմտածենքյ, մին մհանա քթենանք:

էտ կնեգյը սուտըսոտ հիվընդանում ա տըեղեն տակն ին-

զյնմ: Շատ ա կենում, թա խրեզյ, թաքավըերը նորից ա քյիննմ էտ շենքին քշտավն անց կենում, տըեննում էտ մարթը թնլննմնլ, ճլորված, մին կուճուր թլըշա ել չի կարում պիցըրցընե, տանե ուտեն տա: Թաքավըերն իսկապես կլխու վա ինզյնմ, վըեր մար-
թին թե տվողը կենեզյն ա:

Մին օր էտ մարթը քյիննմ ա տոն, տըեննամ ձլրնն երեսուն տըռնըվան կատուն ըստըկեկան ետը նոր պերածը մամուում ա: Ասում ա.—Չոռ, ա՛ աեդար, մինչե քու խսյաթըտ սուվերելը հոթիս տնն կըկյն: էտ խոսկը կենեզյը վըեր ըսկանում ա, տըեղան լոթ ա տամ, եր կենում, թա մինչե էն մինին խսյաթը սուվերելը իմ հոթիս էլ տնն կըկյն: Մարթին կուլավն ա ինզյնմ, ամեն հինչ նաղլ անում, ետնան էլ թա օզում ա թաքավըեր չինի, հու օզում ա ինի, վըեչ մինն էլլա քու մին մազես նհետ փոխել չըմ: Տըրանա ետը էտ մարթն ըսկսում ա էլլա առաչվա մնան ժանդըր քարեր պիցըրցնել, էլլա ինդի պար կյնլավ կործ անելը:

